

פרשת תצוה

"ואתה תצווה את בני-ישראל ויקחו אליך שמן זית זך ... להעלות נר תמיד... באוהל מועד מחוץ לפרוכת אשר על העדות יערך אותו אהרון ובניו" (כ"ז כ-כ"א). פרשתנו ממשיכה בהנחיות לקראת הקמת המשכן.

מדוע הציווי על הדלקת הנרות שקשור לעבודות המשכן השוטפות כמו הקרבת הקורבנות, מופיע בפרשתנו? ציווי זה צריך היה להופיע בספר ויקרא שזה עיקרו ולא בפרשתנו שעוסקת בהקמת המשכן וכליו - מדוע מופיע בפרשתנו? מדוע מופיע דווקא בשני הפסוקים הראשונים שפותחים את פרשתנו? בנוסף לכך הציווי על הדלקת הנרות מופיע גם בפרשת אמור "צו את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד" (ויקרא כ"ד, ב') – מדוע הכפילות כמעט מילה במילה...? מדוע דווקא באמצע המבצע הגדול של בניית המשכן עוצרים ומזכירים את מצוות הדלקת הנרות העתידה?

- הסבר ראשון ניתן למצוא בדברי הגמרא במסכת שבת דף כ"ב: לגבי המנורה שהייתה במשכן ובבית המקדש- "וכי לאורה הוא צריך (הקב"ה) ? והלא כל ארבעים שנה שהלכו ישראל במדבר לא הלכו אלא לאורו! אלא עדות היא לבאי עולם שהשכינה שורה בישראל". - **כלומר הנרות שדלקו במנורה היו סימן ועדות לכך שהשכינה שרתה בישראל.** מאחר שכל תכליתה של מלאכת הקמת המשכן וכליו הינה השראת השכינה ("ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם"), הציווי על הדלקת הנרות נאמר מיד ובסמוך לסיום הציווי על הקמת המשכן וכליו, כדי להורות שהשכינה אכן שרתה בישראל. זו גם הסיבה שהפרשה פותחת ב-ו החיבור המקשרת אותנו ישירות להקמת המשכן וכליו המתוארים בפרשת תרומה. הסבר זה מסביר גם את הכפילות שהזכרנו. בפרשת אמור הציווי על הדלקת הנרות מופיע כחלק מעבודות המשכן, בעוד שהציווי על הדלקת הנרות בפרשתנו מופיע כדי להעיד על השראת השכינה בעם ישראל שהינה תכלית הקמת המשכן וכליו המתואר בפרשת תרומה.

- ניתן אולי להציג גם הסבר נוסף:

מה מסמל הנר?

- כשם שהנר מאיר, כך בית המקדש מאיר לכל העולם שנאמר "והלכו וגויים לאורך" (ישעיהו ס"ג, ג').
- הנר מאיר לפרט את הדרך. מעט אור יכול לגרש הרבה חושך ולהאיר לאדם את דרכו. כך גם נר התורה מעניק אור גדול ומכוון את האדם במבוכת החיים בשבילים האפלים.
- בנר אחד ניתן להדליק אלפי נרות ואורו של הנר לא ייפגם לעולם. מי שמעניק לזולת, לעולם לא יחסיר מעצמו. אדם שתורם לנזקקים מעשיר את רוחו ונשמתו מתעצמת.

מה מסמל שמן הזית?

- כשם שהשמן אינו מתערב עם משקאות אחרים, כך עם ישראל אינו יכול להתערב בשאר האומות. ההיסטוריה הוכיחה שעם ישראל ניסה להתבולל ולהיעלם אך נותר חטיבה בפני עצמה.
- כשם שהשמן צף תמיד למעלה כשמערבים אותו עם משקים אחרים, כך גם בני ישראל בשעה שעושים רצונו של הקב"ה ניצבים למעלה, מעל הגויים, שנאמר: "ונתנד ד' אלוקיך עליון".
- ככל שחובטים יותר את הזית, ושמים עליו אבנים כבדות יותר התוצאה היא שמן טוב ומשובח יותר. זו מין סתירה מוזרה שמתארת את ההיסטוריה העגומה שלנו יחד. ככל שאנו משועבדים וסובלים יותר אנו לומדים את הלקח משתבחים ומשתפרים.

מסרים אלו היה חשוב שייחרתו בלבבות בני-ישראל עוד בטרם יקימו מעשית את המשכן, ולכן באמצע המבצע הגדול של הקמת המשכן עוצרים ומעבירים לעם שיעור חשוב ביחס כלפי הבורא, העם, האנושות, הזולת, ע"י הזכרת מצוות הדלקת הנרות.